

עמ"ת 392/16 - רפאל אביכזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בירושלים

עמ"ת 16-05-392 אביכזר(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט בן-ציון גrynbergar

רפאל אביכזר (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפני ערך על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 14.4.16, אשר הורתה על מעורר העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו (להלן: "ההחלטה בימ"ש קמא").

2. כתוב האישום מייחס לעורר שני אישומים בהם ל乾坤 בתקיפה של המטלון בצוותא כפי שיפורט להלן. העורר הואשם בעבירות של תקיפה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 379 לחוק ובצירוף סעיף 25 לחוק; בעבירה של חבלה במו"ז, לפי סעיף 412 לחוק; וכן בעבירה של תקיפה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 382 (א) בצירוף סעיף 379 לחוק.

3. ברקע העבודות המתוארכות בכתב האישום, חשדות שהtauורו בקרבת הקהילה החרדית בירושלים בוגע לקשר רומנטי שהתקיים בין יועץ נישואין (להלן: המטלון) לבין אישה נשואה בה טיפול (להלן: האישה). בעקבות חשדות אלו חוו האישה והמטلون מספר התנצלויות. אדם בשם אליעזר ויגדרוביץ, המשתייך לאוֹתָה קהילה, נחשף לחשודות אלו והחליט לפעול לתקיפת המטלון בדרכים שונות, במטרה לגרום לו להפסיק את הקשר עם האישה. לשם כך, פנה ויגדרוביץ לאדם בשם ישראל אמסלם ובקש ממנו לאיים על המטלון. אמסלם הסכים לבקשה ולצורך כך סייפק לו ויגדרוביץ חומר מסריך העשו משמן, דגים וביצים (להלן: החומר המצחין) בצד שישפר אותו על המטלון.

4. בתאריך שאנו ידוע במדויק למשיבה, בסמוך ליום 6.9.15, פנה אמסלם לעורר והציג לו להצטרף לתקיפת המטלון, והעורר הסכים לכך. ביום 7.9.15 ניסו ויגדרוביץ' ואמסלם לתקוף יחד את המטלון אך לא הצליחו. לאחר מכן, ביום 8.9.15 התקשר ויגדרוביץ לאמסלם ומסר לו כי המטלון מתעדד להיות בחיפה באותו הערב, וביקש מאמסלם לתקוף את המטלון ולהתחור את גלגלי רכבו. אמסלם התקשר לעורר ובקש כי הוא יctrופ אליו לנסעה לחיפה לצורכי התקיפה. העורר הסכים ואמר כי חבר נוסף שזהותו אינה ידועה (להלן: האדם הנוסף) יctrופ אליו.

5. העורר, אמסלם והאדם הנוסף נסעו לחיפה, שם פגשו מכיר של ויגדרוביץ בשם עקיבא גrynbergar, אשר אמר היה לשיעם להם לאתר את המטלון. אמסלם והאדם הנוסף נסעו יחד עם גrynbergar ברכבו והוא הביא אותם למקום סמוך לרכבו של המטלון, ויחד הם הגיעו לנסוע אחריו. בזמן זה נישאר העורר לבדו ברכב שבו הגיעו הגינו השלושה לחיפה.

6. בזמן שהמטلون עצר ברמזור אדום, אמסלם והאדם הנוסף שפכו את החומר המצחין על רכבו של המטלון, כאשר בנוסף ובמקביל האדם הנוסף חתר שניים מצמיגי מכוניותו. לאחר מכן חברו אמסלם והאדם הנוסף לעורר וחזרו יחד לירושלים.

7. בזמן שהשלשה היו בדרכם חזרה לירושלים התקשר אمسلם ליגדרוביץ על מנת לדוחו לו על תוצאות החקירה. ויגדרוביツ' מסר להם כי עליהם לתקן את המתלוון עצמו ולא די בתקיפת הרכב. עוד הוא מסר לו כי סביר להניח שהמתלוון יחזיר באותו ערב לירושלים. לאחר מכן, בשעה 00:30 (בתאריך 9.9.15) התקשר אمسلם לעורר ואמר לו כי המתלוון נמצא בדרך לבתו שברחוב ולנשטיין 2 בירושלים. אمسلם והעורר נסעו יחד לבתו של המתלוון והמתינו לו חצי שעה בסמוך לבתו. כאשר הגיע המתלוון, יצא העורר מהרכב ורצ' לעברו, המתלוון החל לבРОח אָרְעָרָה רדף אחריו וספר עליו את החומר המצחין.

8. בתמורה לאירועים שתוארו בשני האישומים שלם ויגדרוביツ' לאمسلם סכום של 3,500 ₪, ואسلحם העביר מתוך סכום זה 1,500 ₪ לעורר ולאדם הנוסף.

9. בימי"ש קמא, הצדדים היו חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכואורה, אך בימה"ש הכריע כי קיימות ראיות לכואורה ברורות לכל העבירות המיוחסות לעורר. עוד הכריע בית משפט קמא כי העבירות המיוחסות לעורר מקומות לשכעמן עילת מעצר מובהקת של מסוכנות, וזאת בשים לב לנסיבות בהן העורר לקח חלק בפעולות עברינית מזמנת כאשר אינו קשור כלל למTELוון. בית המשפט קמא הדגיש, כי אף אם פעל כך בשל התמורה או אם עשה זאת מתוך מניעים אידאולוגיים, עצם מעורבותו במעשים אלו מלמדים על מסוכנותו. בנוסף קבע בית המשפט קמא, כי נוכח עבורי העשיר וביצוע המעשים המיוחסים לו בעוד שמנהל נגדו הליך אחר, תלמידים על כישלון ההרתעה וכי לא ניתן ליתן בו אמון. לאור האמור, סבר בית המשפט קמא כי חלופת מעצר תשכנן בעניינו של העורר והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

10. בערר שלפניו טוען ב"כ העורר כי טעה בית המשפט קמא בהחלטתו בקבעו כי ישנן ראיות לכואורה, והוא סבור כי נוכח החולשה הריאיתית יש לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר. כhalופה הוא מציע למפקחות למעצר בית את אמו ואת בת זוגו של העורר. עוד הוא טוען, כי השותפים לכתב האישום לא נעקרו עד תום ההליכים, כאשר בעניינו של אمسلם הזמן תשכנן, ויגדרוביツ' שוחרר למעצר בית עד לפני חג הפסח.

11. מנגד, ב"כ המשיבה טוען כי קיימות ראיות לכואורה כפי שקבע בית המשפט קמא והדגיש כי מעבר למסוכנותו של העורר הנלמדת מהמעשים המיוחסים לו, הרי שעבורי הפלילי העשיר והעובדה כי ביצע את המעשים בעוד שמנהלים הליכים נגדו תלמידים כי לא ניתן ליתן כל אמון בו והם מחייבים את מעצרו עד לתום ההליכים.

12. בהתייחסו לchalופת המעצר, חזר ב"כ המשיבה על כך שהצעה זו נדחתה על ידי בית המשפט קמא. הוא ביקש לבדוק את מצבו של העורר מלאו של השותפים לכתב האישום, לאחר שעורר עבר פלילי מכבד ומשמעותי והמעשים שביצע נעשו בעוד שמנהל נגדו הליך פלילי אחר.

13. טענות הצדדים לעניין הראיות לכואורה יפורטו להלן.

ראיות לכואורה

14. ב"כ העורר סבור כי ביחס לאישום הראשון אין חולק כי העורר לא נכח בהתרחשויות עצמה אלא חיכה בזמן זה ברכב. לדבריו, אمسلם בעדותו אומר לגבי העורר שהוא נשאר באותו כי הוא "השתפן" ולטענתו יש לראות בכך כחרטה. בהמשך לכך, סובר ב"כ העורר כי עדותו של אمسلם, שהינו שותף, דורשת חיזוק, טענה שהתקבלה בבית משפט קמא, בעוד שטענתו, ראיית האיכון הטלפוני בעניינו אינה מהווה חיזוק שכן אין הכחשה לכך שהעורר היה בחיפה.

15. טענה נוספת טוען ב"כ העורר היא למחצלי חקירה. הוא טוען כי היה על החוקרים לבצע מסדר זהיו' למתלון לאחר שמו של העורר עלה ונקשר לפרשה. כמו כן הוא טוען, כי חurf אמרתו של אمسلם בעדותו על אדם נוסף שהוא עטם, לא נעשה כל ניסיון לבירר את זהותו ולהביאו לחקירה.

16. מנגד, ב"כ המשיבה טוען כי הראיה המרכזית כנגד העורר היא עדותו של אمسلם, אשר בשלב זה די בה כדי לקבוע שישנן ראיות לכואורה. מעבר לכך, בית המשפט קמא אכן דן בשאלת החיזוק, וקבע כי בתיק יש חיזוק לאוთה עדות. ב"כ המשיבה טוען כי בנוסף לעדותו של אمسلם יש את הודעתו של המתלון שמתאר את הדברים בצורה דומה, וכן את הודעתו של ייגדרוביץ', וה גם שלא היה בשטח, עדותו מתיחסת עם הודעתו של אمسلם, ועל כן, דברים אלו אף הם מהווים חיזוק. ביחס לטענה של פטור עקב חריטה, הדגיש ב"כ המשיבה כי הדברים לא נאמרו על ידי העורר בשלב המעצר, או אז החזיק בטענותיו כי לא היה שם כלל. בנוסף, הוא טוען כי לא ניתן לראות את פועלו בעת ולאחר האירוע של האישום הראשון חריטה, שכן הם נסועים יחד חזקה לירושלים ולאחר מכן הוא מבצע את התקיפה באישום השני, והתנהגות זו וודאי אינה מתיחסת עם טענת חריטה. כן ציון כי אף באולם בית המשפט בהליך שמייעת העורר שוב השמייע העורר את טענותו כי אכן לא היה נוכח כלל במקום.

17. ביחס למחצלי החקירה, טוען ב"כ המשיבה כי טענות אלו אין מקום בשלב זה, ולגופו של עניין סבר כי בזמן המוגבל בו היה העורר במעצר ימים לא הייתה אפשרות לבצע מסדר זהיו'. על כל פנים טוען, כי אף אם נניח שהיה מתבצע מסדר ומתלון לא היה מזהה את העורר, לא הייתה לכך נפקות על עצמת הראיות, שכן, אילו היה נערכ מסדר זהיו' כחזי'ה שנייה לאחר האירוע, כאשר מדובר באירוע שקרה במהלך הלילה, הסיכויים לויה' הם נמוכים מלכתחילה. באשר לאיתו של האדם הנוסף, טוען ב"כ המשיבה כי אין בدل ראייה שנמסרה בהודעות לגבי זהותו של האדם הנוסף ועל כן לא ניתן לומר כי מדובר במחלה.

18. בימ"ש קמא דין בראיות לכואורה ומצא כי הראיה המרכזית היא עדותו של אمسلם במשטרה, עליה מבוססות עובדות כתוב האישום. מאחר שמדובר בעדות של שוטף, הראיה טועונה חיזוק. בית המשפט קמא דין בשאלת זו, ואת לਮורות שהפסיקה בעניין הצורך בכך בשלב הראיות לכואורה אינה חד משמעית. בית המשפט קמא סבר כי איקוני הטלפון של אمسلם באותו יום מלמדים על קשר אינטנסיבי בין העורר באותו זמן, בעוד שבהודעת העורר לא ניתן לכך כל הסבר והוא ניסה להרחיק את עצמו מהמחשייר שלו. כמו כן, איקוני הטלפון של העורר מאותה יום מראים כי באותו יום הוא יצא מירושלים בשעות אחר הצהרים וחזר בשעות הערב, ותמונה דומה עולה מהאיכונים של אمسلם. עוד ציין בית המשפט קמא לעניין זה, את הודעתו של המתלון, לפיה באותו לילה הגיע אליו בриיצה אדם "לא גבוח" אשר שפרק עליו נוזל מסריך, ולאחר מכן נכנס למכונית שמספרה 49-58291, שהיא מכונית הרשותה על שמו של אسلحם, ונמלט מהמקום. בנוסף, הודהה עדותו של עד הראיה חיים כהשIAN, אשר תיאר את המקרה באופן דומה למתלון.

19. ביחס למחצלי החקירה, סבר בית המשפט קמא כי היה מקום לבצע מסדר זהיו' על מנת לבסס את האישום השני, אולם מאחר וחלף חזי'ה שנייה בין האירוע לבין גלו' הקשר של העורר, ספק אם המשקל של העניין הינו רב, ועל כל פנים מדובר בטענה שדינה להתריר במסגרת ההליך העיקרי.

20. בנוסף לכך, העיר בית המשפט קמא כי יש לבחון את השאלה האם המעשים המתוארים בכתב האישום באישום הראשוני בעליים לכדי ביצוע עיקרי, שאלת שדינה להתריר במסגרת ההליך העיקרי, בעוד שבשלב זה אין היא משליכה על עצמת עילת המעצר.

דין והכרעה:

21. לאחר שיעינתי בהודעת העורר ובהחלטת בית המשפט קמא, שמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בחומר החקירה שהועבר לעיוני, אני קובע כי דין העורר להידחות, כפי שיפורט להלן.

22. טענה ב"כ העורר באשר לפטור עקב חרטה אינה מתישבת עם הראיות. טענה זו של העורר מייסדת עצמה על הוראת סעיף 28 לחוק העונשין,如下 לשונה:

מי שנסה לעبور עבירה, לא ישא באחריות פלילת לניסיון, אם הוכיח שמחפש נפשו בלבד ומ不负 חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבנה מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגורע מאחריות הפלילת בשל עבירה מושלמת אחרת במעשה.

ענין זה בואר בפסקה:

הפסקה שעסיקה בפירושה של אותה הוראה, הדגישה כי הנטול על נאשם הטוען כי יש לפטור אותו מאחריות לביצוע העבירות, להראות שניסיונו לבצע את העבירה לא צלח בשל חרטה כנה ואmortית שפקדה אותו, ושבעקבותיה גמר אומר לזנוח את מעשי הרעים. הסעיף מתמקד אפוא במניע הפנימי שפיעם בלבו של המבצע, להבדיל משיקולים אחרים שבעקבותיהם זנוח את תכניות העברינית. החרטה יאנינה יותר על השלמת העבירה עקב נסיבות חיצונית. החרטה היא הלך רוח נפשי פנימי שמדריך את העבריין למנוע את השלמת העבירה, ע"פ 5268/04 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.05).

משמעות בראיות בתיק לא מצאתי - לצורך קביעת קיומן של ראיות לכואורה - כי מתקיימים על פניהם התנאים הנדרשים להחלה הסעיף. ראשית, יודגש כי טענה זו לא נתענה בהליך המעצר כלל, אלא נמסרה לראשונה בדיון זה. בהודעותיו של העורר הוא מסר כי יתכן והיה באותו יום בחיפה - שטייל ביום או היה בישיבה שם מכיר אנשים, וכן טען כי יתכן שהיא ללא מכשיר נייד (ראו הودעות העורר מיום 3.3.16 שורות 68-74 וכן הודיעתו מיום 4.4.16 שורות 19-16). אין חולק כי הדברים אמורים מסר בחקירה אינם מתישבים עם האמירה הנוכחית כי היה שם אך התחרט. אף אם נבחן את גרסתו החדשת של העורר, התנהגותו בעת ולאחר האירוע אינם מלמדים על רצון לסור מדריכיו. העורר הסיע את שותפיו לאחר התקפה לירושלים, ולאחר מכן הגיע לבתו של המתלוון ותקף אותו יחד עם אמשלם. כפי שבואר לעיל, החלט הפטור דורשת "חרטה כנה ואmortית שפקדה אותו, ושבעקבותיה גמר אומר לזנוח את מעשי הרעים"; במקרה שלפנינו, ברוי כי לא ניתן להתייחס להתנהגותו של העורר כלפי התנהגוות של בעל תשובה שגמר אומר לזנוח את מעשי הרעים.

23. לאחר שבחנתי את הראיות שהועברו לעיוני אני דוחה את טענה העורר בעניין חולשתן. הודיעתו של אמשלם היא הראיה המרכזית לביסוס כתוב האישום אשר כאמור, הינה עדות שותף הדורשת חיזוק. מבליל להידרש לשאלת אם יש בכלל צורך לבחון קיומו של חיזוק בשלב המעצר, אני סבור כי הראיות הנוספות המצוויות בתיק ופורטו בהחלטת בית המשפט קמא והובאו לעיל, יכולות לשמש כחיזוק להודעת השותף, ודי ובודאי בשלב זה. על אלו יש להוסיף כי העורר לא שיתף פעולה בחקירהתו, לא נתן הסבר מניח את הדעת להימצאותו בחיפה באותו יום וכן לא הסביר באופן המניח את הדעת את הקשר הטלפוני שלו עם אמשלם ביום זה. לעומת זאת הוא ניסה להרחיק את עצמו מכל ההתרכחות וכן לא מסר כל גרסה אחרת להשתלשות האירועים למעט ניסיון להרחק עצמו מכל ההתרכחות (ר' הודיעות העורר מיום 31.3.16 ומים 4.4.16).

24. באשר למחדלי החקירה, אין מקום לדון בטענות אלו במסגרת שלב זה. על כל פנים, מקובלת עלי עמדת המשיבה כי השפעתו של מסדר זהה על עצמת הריאות בנסיבות דן אינה גבוהה, בשל חלוף הזמן בין האירוע, שהיא בשעות הלילה מאוחרות, לבין מעצרו של העורר. בהתיחס לכך שלא נעשה ניסיון לאות את האדם הנוסף, אכן לא נמסרה כל ראייה לגבי זהותו של אותו אדם. אמלעם מסר בהודעתו כי מדובר בחבריו של העורר שהוא אכן יודע את שמו רק שהוא גור בפסגת צאב (ר' הودעתו של אמלעם מיום 21.3.16 שורות 38-39), בעוד שהעורר לא מסר כל מידע לגביו. בהתחשב באמור אני סבור, כי קשה לראות בכך מחדל חקירה וודאי שלא מחדל אשר יש בו כדי להשליך על עצמת הריאות בשלב זה.

25. ביחס לחלופת מעצר, מעשי של העורר כפי שפורטו בהרחבנה בהחלטת בית המשפט קמא מגלים עילית מסוכנות. ביחס לבחינת החלופה אין כל מקום לבחון חלופה שעשו שמדובר באדם בעל עבר פלילי משמעתי ומכבד. עיון בעבריו הפלילי ובגזר הדין נגדו שהגיש ב"כ המשיבה, מלבדים כי לחובת העורר הרשעות שונות בעבירות רכוש ועבירות אלימות אשר בגין ריצה בין היתר שני עונשי מאסר ממושכים, האחד של 30 חודשים (אותו ריצה בחופף לעונש נספ של חמישה חודשים) וכן מאסר נספ של 14 חודשים בגין הרשעות שונות. כמו כן ישם אל לב כי העבירות המזוהísticas לו בכתב האישום בוצעו בזמן שהתנהלה נגדו הליך פלילי בו הורשע לאחרונה, כאשר באותו הליך הוא הורשע בתקיפתם של שני סוחרים בזמן היותו במאסר. די ברור, אם כך כי מדובר באדם ללא מORA חוק, והישנות מעשי ונסיבות ביצוען מלמדות כי לא ניתן לנתן בו אמון. לאור האמור מסכים אני עם קביעתו של בית המשפט קמא כי אין מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו.

26. אשר על כן, לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, ודין העරר להידחות.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ו, 10 Mai 2016, בהעדר הצדדים.

**בן ציון גרינברגר,
שופט**